Biblioteca m
Tîrgu-J

IVAN PATZAICHIN A CUCERIT TITLUL OLIMPI
ŞI MEDALIA DE AUR ÎN PROBA DE CANOE 1-1000

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SP

ANUL XXVIII — Nr. 7171 | 4 PAGINI 30 BANI | Duminică 10 septembrie 1972

IVAN PATZAICHIN s-a născut la 26 noiembrie 1949 în satul Mila 23. Face parte din clubul sportiv **DINAMO Bucureşti.** Înălţimea — 1,76 m, greutatea — 75 kg. La un an după ce a început să practice sportul canoei, tînărul şi talentatul sportiv al Deltei — fiind încă junior — a participat la mai multe concursuri internaţionale, printre care la loc de frunte se află Olimpiada mexicană. Evoluţia sa la această mare competiţie internaţională a fost încununată de succes deplin, el cucerind, alături de **Serghei Covaliov,** titlul olimpic la C 2 — 1000 m. În răstimpul dintre cele două Olimpiade, Ciudad de Mexico — München, **Patzaichin** şi prietenul său **Covaliov** au cucerit laurii victoriei în nenumărate regate internaţionale, precum şi titlurile de campioni europeni şi mondiali, la Moscova şi — respectiv — Copenhaga.

Este maestru emerit al sportului.

A XX-a ediţie a JOCURILOR OLIMPICE DE VAR
München · 26 august - 11 septembrie 1972

SERGHEI COVALIOV s-a născut la 14 octombrie 1944, în satul Mila 23. A început să practice canoea în 1965, la clubul **DINAMO BUCUREŞTI,** din care face parte şi în prezent. Înălţimea — 1,72 m, greutatea — 75 kg. A cucerit de 9 ori titlul de campion naţional. Împreună cu **Ivan Patzaichin** a urcat podiumul de la Xochimilco, unde a cîştigat titlul olimpic, la Moscova (locul I la „europene") şi la Copenhaga („mondiale"), din numeroase alte oraşe în care a „colecţionat" zeci de victorii în regatele internaţionale.

Este maestru emerit al sportului.

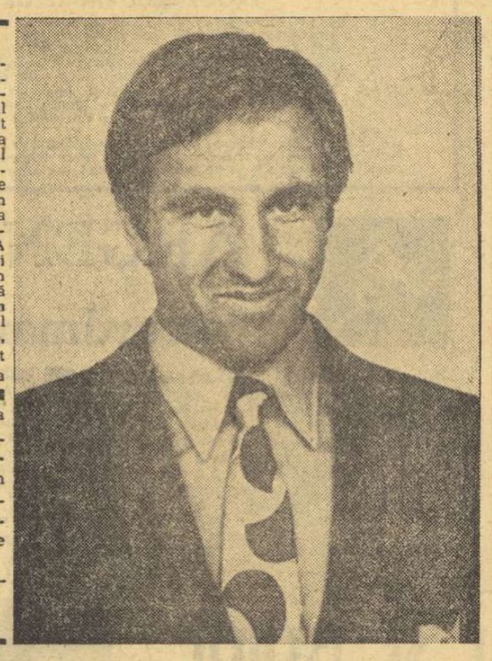

BILANŢ EXCELENT AL SPORTIVILOR ROMÂNI ÎN FINALELE DE CAIAC-CANOE

● O medalie de aur, două de argint şi una de bronz ● 24 de puncte realizate în cele 6 finale ● Echipa României — pe locul II în clasamentul pe naţiuni

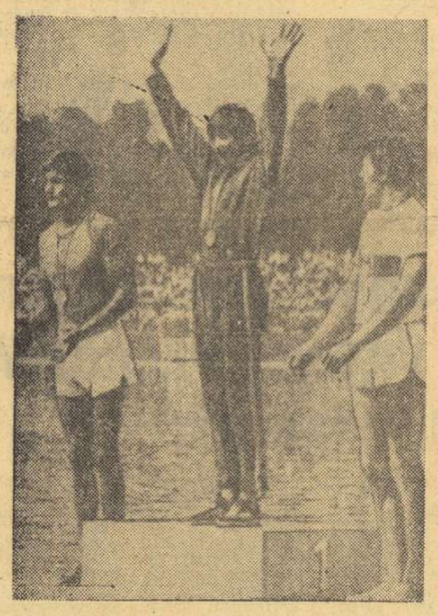

Festivitate de premiere în cursa de canoe 1. Ivan Patzaichin este noul campion olimpic

Telefoto: Radu CRISTESCU (Agerpres)

MUNCHEN (prin telex).

Iată, în sfîrşit un sport în care nu s-au produs acele mari — uneori incredibile — surprize, ierarhia valorilor fiind aproape în întregime confirmată. Aceasta cu toate că remarcabilele progrese realizate de numeroase echipaje au echilibrat într-atît de mult lupta pentru medalii şi puncte, încît nu odată rezultatele finale au fost stabilite cu mare dificultate chiar şi după o serie de reluări ale sosirilor, după fotografii de mare precizie.

Se înţelege că toate acestea au făcut ca nivelul tehnic şi spectacular al celor 7 finale ale competiţiei olimpice de caiac-canoe să întreacă pe cel înregistrat la ediţiile anterioare. Cu atît mai valoroasă — excelentă — ni se pare, de aceea suita performanţelor realizate de sportivii români care la capătul întrecerilor de la Feimoching Oberschleissheim au reuşit să obţină o medalie de aur, două de argint, una de bronz, un loc 5 şi un loc 6 — să puncteze, deci, în toate finalele la care au participat. Este un bilanţ asupra căruia vom reveni şi pe care-l vom comenta cu bucuria că reprezentanţii caiacului şi canoei au dovedit încă o dată nu numai talentul şi excelenta lor pregătire, ci şi o mare putere de luptă, răspunderea deplină faţă de onoranta misiune de a apăra culorile sportive ale României. Pînă atunci, iată cîteva din numeroasele secvenţe şi impresii ale finalelor de la Oberschleissheim..

FINIŞUL LUI SAPORENKO ÎNVINGE TENACITATEA LUI PETERSSON...

Probă fără emoţii pentru delegaţia noastră (Dragulschi, se ştie, n-a reuşit calificarea în finală), dar extrem de pasionantă datorită prezenţei în start a numeroşi caiacişti de recunoscută valoare. Petersson ţîşneşte din plecare extraordinar de rapid şi Saporenko — principalul favorit al probei de caiac 1—1000 m — pare surprins. Greu de scontat, în prima parte a cursei, în plutonul fruntaş se mai află belgianul Burny şi maghiarul Csapo. Saporenko se apropie de Petersson abia la 500 m. Caiacistul suedez are însă un avans considerabil şi multă lume este de părere că finala inaugurală se va încheia cu o mare surpriză. Tenacitatea şi ambiţia lui Petersson — în luptă cu măiestria tehnică şi, mai ales, finişul lui Saporenko. Cu 200 de metri înainte de sosire, Saporenko ridică strocul şi clipa atacului decisiv a sosit. Petersson pierde „teren", începe evident să se resimtă după efortul extraordinar depus în prima parte a cursei şi nu-şi poate păstra poziţia de lider.

FINALA DE AUR A LUI PATZAICHIN

Dacă la prima finală am fost doar simpli spectatori, interesaţi şi captivaţi de frumuseţea spectacolului sportiv, iată-ne, în continuare, aşteptînd cu nerăbdare, cu o mare încredere, dar — de ce să nu o spunem? — şi cu destulă îngrijorare (am văzut că la aceste Jocuri Olimpice se poate întîmpla orice) startul în finala de canoe simplu 1000 m, în care se aliniase şi reprezentantul nostru Ivan Patzaichin. Ne amintim peripeţiile dinaintea calificării şi ne întrebăm cum — după toate acestea, chiar după victoria din semifinală va aborda cursa Patzaichin. Specialiştii aruncă la bursa pronosticurilor următoarele patru nume: Wichman, Lewe, Patzaichin, Weisse — chiar în această ordine. Rămîne să vedem ce părere are, însă, Patzaichin de această anticipaţie a clasamentului final, în baza „calculelor hîrtiei"!

Poate că mulţi dintre cititori au urmărit pe micul ecran cursa de aur a lui Patzaichin. Îi rugăm să ne scuze dacă vom repeta cîteva secvenţe din cele care au dominat asaltul tînărului nostru canoist spre titlul olimpic.

S-a pornit destul de tare. Lewe instalîndu-se în frunte. El imprimă cursei un ritm destul de rapid, fiind susţinut frenetic de spectatori. Să fie, oare, o confirmare a faptului că şi în acest sport avantajul „terenului" poate decide victoria? Deocamdată îi vedem pe Patzaichin — în urmă cu o barcă — trăgînd calm, împreună cu Weisse şi Wichman. Cele patru nume rostite azi de des de specialişti domină într-adevăr finala. Dar, care va fi ordinea sosirii? Iată-l alăturat fruntaşilor cursei şi pe canoistul sovietic Jurcenko. La 500 m — egalitate perfectă (şi de mare spectaculozitate) între Lewe, Patzaichin şi Wichman. Îndoiala se risipeşte Patzaichin, netulburat, cu lovituri de metronom, a reuşit să facă să dispară

(Continuare în pag. a 4-a)

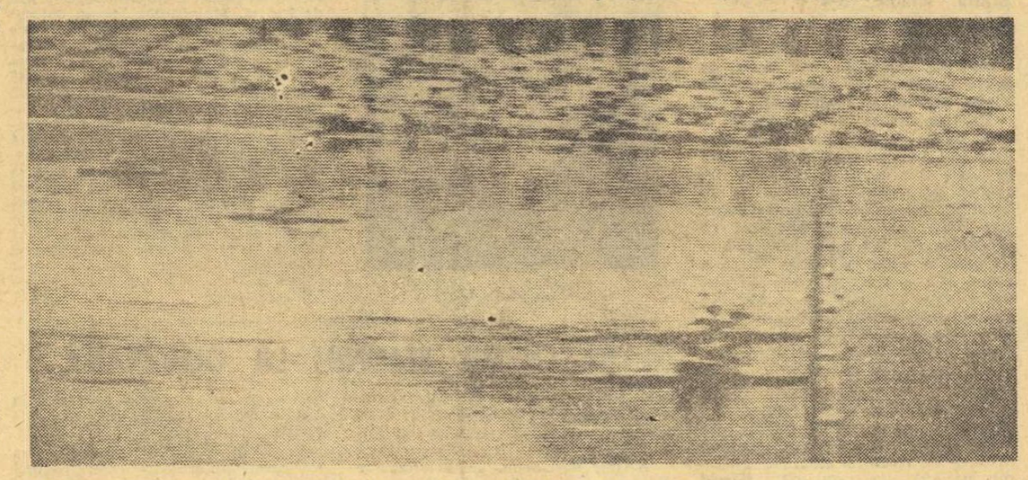

Documentul fotografic al sosirii în finala canoelor de dublu. Doar trei sutimi de secundă i-au despărţit pe Patzaichin şi Covaliov de medalia de aur

AZI, ZIUA CEA MAI LUNGĂ...

În sfîrşit, aurul a intrat şi pe poarta delegaţiei României din str. Connolly nr. 6! A sosit şi această zi, mult aşteptată, din acest război olimpic care ne-a rezervat satisfacţiile pentru ultimele 48 de ore ale acestei zbuciumate Olimpiade. Mai bine mai tîrziu decît niciodată, spune proverbul, dar în cazul olimpicilor români n-a fost vorba de o întîmplare, ci de o aşezare competiţională care ne-a făcut pe toţi cei ce iubim sportul şi pe slujitorii lui, să avem o tensiune ridicată zile întregi, care s-au scurs st pînă la finalele de simbătă şi duminică, zile în care obţinerea de medalii ca şi iminentă.

„Flotila de la Snagov", aşa cum au fost denumite echipajele de ca canoe, prezentă în şase finale olimpice şi-a făcut simbătă dimineaţa datoria deplin cucerind patru medalii, dintre care una de aur, două de argint şi una bronz, şi conferind astfel participării româneşti la actualele Jocuri Olimpic nouă dimensiune, mult mai apropiată, decît pînă acum, de potenţialul olim deţinut de România.

Victoria prestigioasă a lui Patzaichin a deschis drumul celorlalte me cucerite azi, cu cea mai preţioasă şi strălucitoare dintre toate, cu aceea de Primul învingător olimpic '72 al României a fost de-a dreptul majestuos în c de canoe I pe care a dominat-o categoric cu puternica lui personalitate. Aşa ni s-a arătat, chiar de la jumătatea cursei, Patzaichin părea de nebiruit, aşa a fost pînă cînd clinchetul plăcut al sosirilor ne-a făcut să ridicăm mîi spre cer, în semn de bucurie şi de cinstire a acestei biruinţe româneşti, într concurs extrem de puternic, la care sportivii sovietici erau favoriţi exclu Patzaichin a fost însă uluitor. Trebuie să-l priveşti cu atenţie pentru a-i rema trăirea interioară. După victorie a venit la malul apei, ca şi cum totul ar fi foarte normal, nemarcat de oboseală, ca alţi concurenţi. Preparativele de miere l-au făcut însă repede sensibil şi frămîntarea-i la gîndul că, datorită se va cînta prima oară, la München, imnul nostru de stat şi că tricolorul ro nesc va fi ridicat pe cel mai înalt catarg, l-a tulburat nu numai pe el, ci toţi românii de aici, care doreau şi aşteptau un asemenea moment.

Tăcerea celor 40 000 de spectatori se contopise parcă cu liniştea lacului tunci cînd primele acorduri ale imnului nostru de stat se transmiteau depa în lume, pe calea undelor, iar noi cei de aici şi dv. cei de acasă, aveam mo să fim adînc mişcaţi de importanţa evenimentului, să fim stăpîniţi de un se ment de mîndrie, pe care ni-l doream de mult.

Cînd acordurile imnului românesc s-au încheiat, un tunet de apla a răsplătit o voinţă de fier şi o mînă de aur, a lui Patzaichin, grăbit să se p gătească pentru startul la canoe dublu, programat numai peste 80 de minu Nu era decît jumătatea concursului şi antrenorul canoiştilor, Octavian Mercure avea parte de o mare fericire.

Cine n-a trăit, am putea spune drama sportivă, a acelor minute în care sistemul electronic Siemens căuta învingătorul, dintre echipajul nos şi cel sovietic. Pentru trei sutimi de secundă Patzaichin şi Covaliov n-au ob nut victoria! Dar medalia lor de argint are o mare strălucire pentru că efor lui Patzaichin, din prima cursă, ar fi trebuit să cîntărească, în mod norm mai mult decît trei sutimi de secundă.

De o mare satisfacţie aveau să aibă parte şi antrenorii Maria şi Nicol Navasart, un cuplu harnic, optimist, devotat caiacului care îşi vede încununa munca prin două medalii olimpice, una de bronz şi o alta de argint, cucerite elevele şi elevii lor, Viorica Dumitru şi Maria Nichiforov, la caiac dublu, re peciv Sciotnic, Vernescu, Zafiu şi Vartolomeu la caiac 4.

Sportivii şi antrenorii de la caiac-canoe au arătat (pentru a cîta oară că şi în sport numai prin muncă asiduă adăugată talentului, pot fi posibile afi mări la nivel de medalii, într-o lume cuprinsă de dorinţi uriaşe de a-şi vede tinerii sportivi victorioşi în marile întreceri internaţionale.

Lupta pentru medalii continuă. Cine n-a văzut concursul olimpic de up îi va fi extrem de greu să bănuiască măcar, cît de mistuitoare sînt aceste ca ficări, ce spinos este drumul pînă la medalii. Cine îşi închipuie că pentru Ge ceanu, probabila medalie de aur, este o simplă formalitate, se înşeală, pentru fiecare concurent, cunoscut şi mai ales necunoscut, ascunde o surpriză şi es nestăpînit de dorinţa fierbinte de a-l învinge pe cel recunoscut ca mai bu decît el.

Interesul pentru medaliile de aur, n-a scăzut, în rîndurile sportivilor re mâni, prin succesul lui Patzaichin. Dimpotrivă, a crescut, astfel că ultimele oc zii sînt aşteptate cu nerăbdare. Gheorghe Berceanu şi Argentina Menis sau Ca men Ionescu au rămas ultimele speranţe logice, în cazul cînd îşi vor realiz performanţele lor cele mai bune şi în acest caz poziţia sportivilor noştri în cla sament va fi mult îmbunătăţită.

Duminică este ultima zi a concursurilor, ultimele ore cînd sportivii noşt pot realiza la lupte, la atletism şi la handbal cîteva medalii, printre care de aur, într-un ultim efort de a apropia Münchenul de... Mexic, din punctul d vedere al avuţiei olimpice.

O zi lungă, poate cea mai lungă din cîte am petrecut aici, cu un recita atletic de mare anvergură, în care am dori ca discobolele noastre să fie cap d afiş... O zi în care am vrea să-i purtăm pe Berceanu pe braţe şi să uităm, ma repede decît credeam, de medalia de aur pierdută la handbal, privind-o pe a cea de bronz. O zi de care să ne amintim cu plăcere pînă la Olimpiada viitoare

Aurel NEAGU

München, 9 septembrie

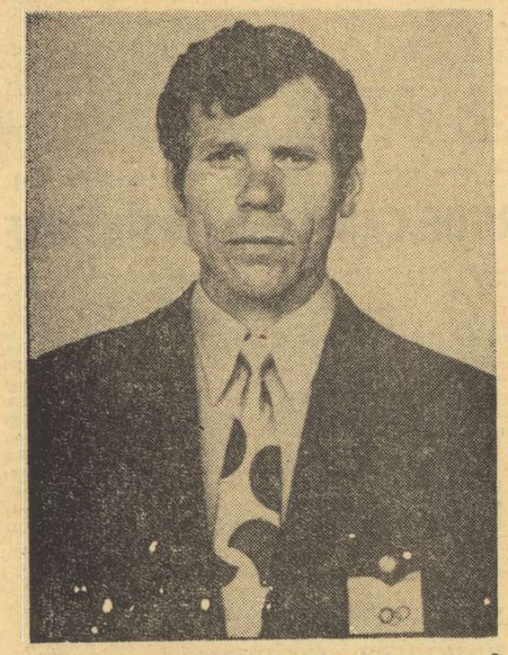

ATANASIE SCIOTNIC s-a născut la 1 martie 1942,, în satul Mila 23. Practică sportul din anul 1962 şi face parte din clubul **DINAMO Bucureşti.** Înălţime — 1,82 m, greutate — 77 kgr. A cucerit 13 locuri I în campionatele naţionale de seniori, 4 titluri de campion european şi 3 titluri de campion al lumii. Majoritatea din marile performanţe internaţionale le-a realizat în echipaj cu **Aurel Vernescu.** Bilanţul de pînă acum al participării la J.O. : locul 3 în 1964, locul VI în 1968.

Maestru emerit al sportului

Născut la 23 ianuarie 1939 în Bucureşti **AUREL VERNESCU** practică sportul din anul 1953, făcînd parte din clubul **DINAMO Bucureşti.** Înălţime — 1,90 m, greutate — 91 kgr. Începînd din anul 1953 a cucerit mai multe titluri de campion naţional de juniori, precum şi — din 1953 pînă în 1971 — de seniori. Concurînd în probe de simplu, de dublu (îndeosebi cu **Atanasie Sciotnic**), în echipaje de 4 sau în probele de ştafetă, **Aurel Vernescu** a cîştigat 9 titluri de campion al Europei şi 10 titluri de campion mondial.

Maestru emerit al sportului

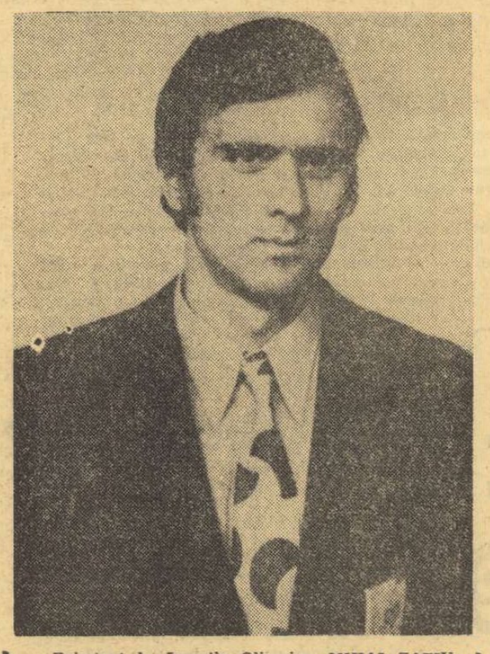

Debutant la Jocurile Olimpice, **MIHAI ZAFIU** s-a născut la 9 iunie 1949 în Bucureşti şi a început să practice sportul caiacului în anul 1966 la CLUBUL SPORTIV ŞCOLAR, iar prezent făcînd parte din clubul **DINAMO Bucureşti.** Înălţime — 1,87 m; greutate — 83 kg. Începînd din anul 1969 şi-a înscris numele pe lista campionilor naţionali, cucerind titlul şi în anii următori. În palmaresul acestui tînăr şi talentat caiacist figurează o serie de victorii internaţionale, 2 locuri secunde la campionatele europene şi tot atîtea la campionatele mondiale.

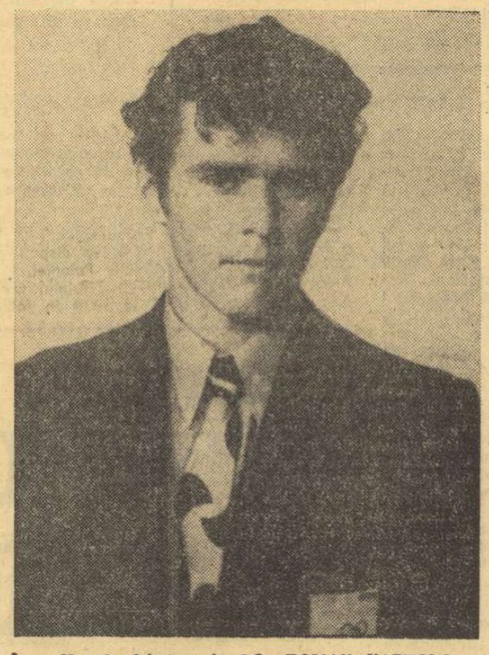

Un alt debutant la J.O., **ROMAN VARTOLOMEU** s-a născut la 9 mai 1950, în comuna Mahmudia. Înălţime — 1,85 m, greutate — 82 kg. Face parte din clubul sportiv **STEAUA** şi participă la competiţiile de caiac din anul 1969, cînd devine campion naţional de juniori; în 1970 şi 1971 ocupă locul II în campionatele seniorilor. Începînd din 1971, dar mai ales în anul 1972 se afirmă tot mai mult în arena internaţională cîştigînd, împreună cu colegii săi de echipaj, mai multe victorii internaţionale.

LA ÎNCHIDEREA EDIŢIEI

Rezultate ale luptătorilor români în gala de simbătă seara: **Gheorghe Berceanu** (cat. semimuscă) b. descalificare Calafiore (Italia) şi are după 5 tururi, un singur punct de penalizare (Anghelov — Bulgaria şi Aliabadi — Iran au cîte 3,5 p). **El are asigurată medalia de bronz, dar luptă în continuare pentru cea de aur.**

Victor Dolipschi (cat. grea) b. descalificare (cînd conducea cu 7—0) pe Csatari (Ungaria). Are şi el, la această oră, medalia de bronz, dar luptă pentru cea de argint cu bulgarul Tomov.

Nicolae Martinescu (cat. semigrea) învinge la puncte pe Albrecht (R.D. Germană). El este clasat pe locul 4. Duminică va lupta cu Kiss (Ungaria) şi dacă pierde la puncte... cîştigă medalia de argint.

Ion Păun (cat. pană) a fost învins de Fujimato (Japonia) şi eliminat. Poziţia lui în clasament depinde de rezultatele celorlalţi luptători.

Nicolae Neguţ (cat. mijlocie) a fost învins prin tuş de iugoslavul Ciorak şi se clasează pe locul 6.